

He eivät usko, että Jeesus kristus on ihminen

Monet Jeesuksen nimeä tunnustavat nimeltään kristityt henkilöt eivät tunnusta sitä, että Jeesus kristus on ihminen. He sanovat kyllä suullaan, että Jeesus kristus on ihminen, koska Raamatussa lukee niin, mutta he eivät tarkoita sanoillaan sitä, että Jeesus olisi kirjaimellisesti ja täydellisesti ihminen. He uskovat sen sijaan, että Jeesus on Jumala tai iankaikkinen Henki ihmisen ruumiissa. Vain Jeesuksen ruumis on ihmisen, mutta henki on iankaikkinen Kristuksen Henki, Sana ([Logos](#)) ja Jumalan Poika, joka oli Jumalan tykönä taivaassa ennen maailman luomista ja tuli henkenä alas Marian kohtuun, jossa sen ympärille kehittyi ihmisen liharuumis. Se poika, joka syntyi, ei ollut ihmislapsi vaan iankaikkinen Jumalan Poika, joka tuli alas taivaasta maan päälle ja jäi asumaan ihmisen liharuumiiseen. Tällä iankaikkisella Jumalan Pojalla ei ole elämän alkua niin kuin ei Jumalallakaan elämän alkua ole. Jumala on luonut tämän iankaikkisen Poikansa (Sanan) kautta maailman ja kaiken, mitä siinä on.

He kieltävät näin uskoessaan sen, että Jeesus kristus on ihminen, kaikessa muuten samanlainen kuin me, mutta hän ei tehnyt syntiä, vaikka oli kiusattu niin kuin ihmiset kiusattuja ovat. (Hebr 2:5-18; 4:15; 5:4-11; 7:23-28; 9:24-28; 1Piet 2:22; 3:18) Ihminen ei ole iankaikkinen Henki (Sana, Jumalan Poika), joka on tullut alas taivaasta äitinsä kohtuun ja siirtynyt "Jumalan lähettämänä" äitinsä kohdussa kehittyvään ihmisalkioon asumaan. Sellainen olento olisi iankaikkinen Jumalan Poika (Sana) ihmisen liharuumiissa, ei ihminen. Vain sieluton ja järjetön ruumis olisi ihmisen, mutta henki olisi iankaikkisen Jumalan Pojan henki, jota he myös Sanaksi kutsuvat. Tällä Sanalla olisi oma tietoisuus, joka on eri kuin ihmislapsella. Sanalla olisi oma tahto, ajatukset, mieli, tunteet, tieto ja muistot, jotka eivät ole äidin kohdusta syntyvän ihmislapsen tietoisuutta. Sana sanoisi "minä olen", mutta hän ei olisi poikalapsi, joka oppii sanomaan "minä olen" ja kasvaa pienestä pojasta aikuiseksi mieheksi viisauden, tiedon ja muistojen karttuessa iän myötä. Jeesus on Raamatun mukaan ihmislapsi, joka oppi puhumaan ja kirjoittamaan niin kuin muutkin lapset, joten hän ei ole sellainen iankaikkinen Sana ihmisen liharuumiissa kuin nämä eksyneet uskovat hänen olevan.

Miksi he eivät voi uskoa siihen Jumalan sanan ilmoitukseen, että Jeesus kristus on ihminen? Syy siihen on heidän ennalta totena pitämänsä kolmiyhteisen jumalan oppi ja muut siihen liittyvät katolisten isien keksimät opetukset. Katoliset isät sanoivat, että Kristus on yhtä iankaikkinen kuin hänen isänsä Jumala, niin että hänellä ei ole elämän alkua. Katoliset isät sanoivat, että Kristus on tullut alas taivaasta "[neitsyt](#)" [Marian](#) kohtuun ja syntynyt "ihmiseksi": Jumala inkarnoitui. Katoliset isät sanoivat, että Jumala on luonut maailman ja kaiken siinä olevan Kristuksen kautta. Kun he perustelivat näitä väitteitään virheellisesti tulkituilla ja osin myös väärennetyillä Raamatun lauseilla, niin he saivat lopulta vilpittömätkin uskovaiset pitämään totena tämän pakanuudesta lähtöisin olevan opetuksen Jumalan inkarnoitumisesta. Toiset näkevät ihan oikein sen, että Jeesus kristus ei ole se Jumala, joka on hänet maailmaan lähettänyt vaan hän on Jumalan Poika, isää arvossa alempi, mutta he erehtyvät sanoessaan Pojan olevan luomaton ja yhtä iankaikkinen kuin Jumala. He pitävät kiinni tästä katolisen uskonsa rippeestä kuin viimeisestä oljenkorresta, koska he ovat panneet kaiken pelastumisen toivon oppiin niin kuin katoliset isät, joiden jälkeläisiä he hengen mukaan ovat.

Katolista uskoa on kaikki se, jossa pidetään totena katolisten isien kolmiyhteisen jumalan oppiin liittyviä virheellisiä Raamatun tulkintoja ja totuuden vastaisia opetuksia. Valtaosa nimeltään kristityistä ihmisistä on lähes kokonaan katolisten isien opetusten eksyttämiä. Lähes kaikissa kristityissä on jotakin katolisilta isiltä perittyä väärää opetusta tai henkeä jäljellä: jos ei muuta, niin sitten väärä tuomitseminen ja joidenkin opillisten asioiden todeksi tunnustaminen pelastumisen ehtona. Heidän opillinen näkemyksensä on korvannut alkuperäisen evankeliumin, niin että sen uskomisella ei ole mitään merkitystä. Ihmisestä tulee heidän mielestään pelastunut vasta siinä

vaiheessa, kun he ovat ymmärtäneet Raamatun kirjoitukset samalla tavalla kuin he ja tunnustavat samaa oppia. Näin opillinen näkemys ja Raamatun tulkinta on syrjäyttänyt evankeliumin pelastumisen toivona.

Mitä sitten on se evankeliumi, jonka totena pitäminen ja vastaan ottaminen toi pelastuksen apostolien aikana? Se ei ole "oppi" Jumalasta ja hänen pojastaan Jeesuksesta kristuksesta vaan se on silminnäkijöiden "kertomus ja todistus" siitä, mitä tapahtui vanhurskaalle miehelle nimeltä Jeesus kristus, Nasaretilainen. Se on kertomus siitä, miten Jumala oli voidellut tämän Nasaretilaisen Jeesuksen pyhällä hengellä (Apt 10:38) niin että hän teki ihmeitä ja voimallisia tekoja. Se on kertomus siitä, miten Jeesus ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin. Se on silminnäkijöiden "todistus" siitä, että Jumala on herättänyt tämän Nasaretilaisen Jeesuksen ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita herrana tulevaa maailmaa. Evankeliumi on "ilosanoma" siitä, että Jeesus kristus on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän evankeliumin sanan toivon kautta. (2Tim 1:8-11) Evankeliumin julistukseen kuuluu aina myös kehoitus kääntymykseen ja mielenmuutokseen pois pahuudesta syntien anteeksisaamiseksi: kehoitus uskoa Jumalaan ja hänen poikaansa, heihin molempiin. (Apt 2:38-40; 3:19ss.; 26:15-20; Luuk 24:44-48; Joh 14:1; Mark 1:15)

Evankeliumi ei ole siis "oppi" vaan se on "kertomus, todistus ja ilosanoma" siitä, että Jumala on herättänyt poikansa Jeesuksen kristuksen ylös kuolleista ja herättävä meidätkin aikanaan. Se on myös kehoitus kääntyä pois pahuudesta ja hylätä elämä synnissä; kehoitus elää puhdasta ja pyhää elämää, jonka aikana tehdään armosta hyviä tekoja Jumalan vaikutuksesta hänen voimassaan. Evankeliumi on ilosanoma syntien anteeksisaamisesta uskon kautta Jeesuksen kristuksen nimeen ja lupaus siitä uudesta elämästä, jonka Jumalan vaikuttaa omissa lapsissaan, totuuden sanan kautta uudestisyntyneissä kristityissä. Evankeliumi pitää sisällään opetusta, mutta se ei ole ensisijaisesti oppi vaan todistuksen ja kehoituksen sanaa, jonka kautta synnyttään Jumalan lapseksi ja pelastutaan. Alkuperäinen evankeliumi ei pitänyt sisällään kertomusta siitä, että Jeesus kristus on ollut isän tykönä taivaassa ennen maailman luomista, osallistunut luomiseen isänsä kanssa ja on syntynyt neitsyestä. Kaikki viittaukset sellaiseen ovat virhetulkintaa ja Raamatun väärentämistä.

Apostolien teot on kuvaus siitä, miten apostolit ja ensimmäiset opetuslapset julistivat evankeliumia ja rukoilivat Jumalaa, meidän taivaallista isäämme. (Apt 4:24-31) He eivät maininneet sanallakaan Jeesuksen olemista isän tykönä ennen maailman luomista ja ihmiseksi syntymistään. He eivät puhuneet mitään [neitseestä syntymisestä](#). Sieluja pelastui heidän julistamansa Jumalan sanan kautta siitä huolimatta, että he eivät maininneet näitä asioita sanallakaan. (Apt 2:12-42; 10:34-48; 11:11-18; Apt 17:22-34) On siis aivan varmaa, että noiden asioiden totena pitäminen ei ole uudestisyntymisen ja pelastumisen ehto. Jos olisi, niin ne asiat olisi mainittu Apostolien teoissa, koska niiden totena pitäminen olisi ehdottoman välttämätöntä sielun pelastumisen kannalta. Koska niin ei ole, ei niitä asioita mainittu sanallakaan. Voitaisiin jopa ajatella niin, että niistä asioista puhuminen ei kuulu alkuperäisen evankeliumin julistukseen! Nykyinen tapa julistaa kolmiyhteisen jumalan oppia tai Jeesuksen olemista isän tykönä ennen maailman luomista on vastoin sitä evankeliumia, jota apostolit julistivat! Neitseestä syntymistä ei tule mainita edes evankeliumin opetuksessa, puhumattakaan saarnoissa! Siitä ei puhuta mitään Uuden testamentin kirjeissä.

Kun eksyneet sielut sanovat, että Jeesus kristus on ihminen, niin he eivät tarkoita sillä sitä, mitä kuulijat sanalla "ihminen" ymmärtävät. Me ymmärrämme sen, että ihmisellä on alku äitinsä kohdussa. Sinä et ollut olemassa ennen kuin synnyit äidistäsi. Sinä et ole iankaikkinen henki, joka on puettu ruumiilla: henki, jonka ympärille Jumala on valmistanut ruumiin. Sinä et ole tullut henkenä alas taivaasta äitisi kohtuun, niin että sinulla olisi muistoja ja tietoa olemisestasi Jumalan tykönä taivaassa ajalta ennen maailman luomista. Sinä et ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä

Jumalan kanssa. Jos olisit sellainen olento, joka on ollut henkenä isän tykönä ennen maailman luomista ja jonka kautta Jumala on luonut tämän maailman, niin sinä et olisi ihminen.

Eksyneet sielut siis valehtelevat, kun sanovat Jeesuksen olevan ihminen, sillä he eivät tarkoita sanoillaan sitä, mitä sanovat. He ovat antaneet sanalle "ihminen" aivan eri merkityksen sanoessaan Jeesusta ihmiseksi kuin sanoessaan muita ihmisiä "ihmiseksi". Kun he sanovat Jeesusta ihmiseksi, niin he tarkoittavat sanoillaan sitä, että Jeesus on iankaikkinen henki ihmisen liharuumiissa. He siis valehtelevat eivätkä tarkoita sanoillaan sitä, mitä kuulijat luulevat heidän niillä tarkoittavan.

Jos he olisivat rehellisiä, niin he sanoisivat, että Jeesusta ainoastaan sanotaan ihmiseksi Raamatussa, mutta hän ei ole oikeasti ihminen: täydellisesti ihminen niin kuin me täydellisesti ihmisiä olemme, kaikessa samankaltainen kuin me. (Hebr 2:5-18) He sanoisivat, että Jeesus on "ihmisen kaltainen" ja "muistuttaa ihmistä", mutta on todellisuudessa "iankaikkinen henki ihmisen liharuumiissa". He sanoisivat, että Jumala on lähettänyt poikansa maailmaan saastaisen lihan kaltaisuudessa, mutta Jeesus kristus ei ole ihminen. (Room 8:3) He sanoisivat, että Jeesus kristus on olemukseltaan ikään kuin ihminen, mutta on todellisuudessa iankaikkinen henki ihmisen liharuumiissa ja olemukseltaan Jumala niin kuin hänen isänsä, kaiken luoja ja kaikkivaltias Jumala. (Fil 2:5-7) He sanoisivat, että Jeesusta sanotaan Raamatussa ihmiseksi, mutta hän on todellisuudessa iankaikkinen Jumalan Poika ja Sana ihmisen liharuumiissa, ei täydellisesti ihminen. Miksi he eivät sitten sano suoraan sitä, mitä tarkoittavat sanalla "ihminen" puhuessaan Jeesuksesta?

Jumala tietää, miksi he puhuvat niin kuin puhuvat. Jumalalta ei mikään ole salattua. Jumala tietää sydänten ajatukset ja on niiden tuomitsija. Meidän ei tarvitse tietää sitä, miksi he valehtelevat ja ovat epärehellisiä, eksyvät ja eksyttävät.

Ei ole toisaalta ihme, että niin monet ovat eksyneet katolisten isien virheellisen Raamatun tulkinnan kautta heidän kehittämiinsä harhaoppeihin. Raamatussa sanotaan herraksi ja jumalaksi myös ihmisiä sekä enkeleitä, niin että niillä sanoilla ei tarkoiteta aina kaikkivaltiasta kaiken luoja, Jumalaa ja meidän isäämme. On siis ymmärrettävää, että he pitävät erehdyksessä Jeesusta isän vertaisena tai isän kaltaisena Jumalana, koska häntä sanotaan Raamatussa herraksi ja jumalaksi hänen edustaessaan Jumalaa täysin valtuuksin hänen nimessään.

Suotakoon heille siis anteeksi heidän vilpittömän erehdyksensä, mutta se on epärehellistä, että he eivät tunnusta suoraan sitä, että Jeesus kristus ei ole heidän mielestään samalla tavalla ihminen kuin me, sillä erotuksella, että Jeesus ei tehnyt syntiä kiusattuna ollessaan. He tulkitsevat Jeesukseen sovitettuna sanat "herra" ja "jumala" tarkoitushakuisesti samaa tarkoittavina kuin taivaallisesta isästämme puhuttaessa, mutta sanalle "ihminen" he ovat antaneet eri merkityksen Jeesuksesta puhuttaessa. Niin ei saisi tehdä.

Katolisessa uskossa olevat eivät puhu mielellään siitä, että Jeesuksella olisi ihmisen henki tai sielu, koska se todistaisi Jeesuksen olevan isästä erillinen luotu olento, mitä he eivät voi tunnustaa. Sen tunnustaminen olisi heidän oppiaan vastaan ja he joutuisivat omasta mielestään "helvettiin", jos sen asian todeksi tunnustaisivat. Siitä johtuu myös se ajatusten ja käsitteiden sekamelska, mikä heidän mielessään vallitsee, kun he yrittävät selittää itselleen ja muille sitä, miten Jeesus voi olla ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala. Se on johtanut monen kohdalla siihen, että he eivät tunnusta Jeesusta samanlaiseksi ihmiseksi kuin muut ihmiset ovat.

Vielä [Athanasioksen uskontunnustuksessa](#) pidettiin sielujen pelastumisen ehtona se, että meidän tulee tunnustaa Jeesus kristus täydelliseksi ihmiseksi järjellisine sieluineen ja ruumiineen, mutta nykyajan nimikristitty ei voi sitä asiaa enää todeksi tunnustaa, koska se sotii hänen logiikkaansa

vastaan. Jeesuksen täytyy olla joko ihminen tai Jumala, sillä hän ei voi olla molempia yhtä aikaa. Niinpä monet ovat valinneet omaksi opikseen ja uskonsa tunnustukseksi sen, että Jeesus Kristus on meille kaikki-riittävä Jumala ihmisen liharuumiissa, mutta hän ei ole samalla tavalla ihminen kuin me olemme. Kun he sitten Raamatua lainatessaan sanovat, että Jeesus Kristus on ihminen, niin he valehtelevat, koska eivät tarkoita sanalla "ihminen" samanlaista "ihmistä" kuin me olemme.

Aivan yhtä epärehellisiä ovat ne kolmiyhteisen jumalan oppia vastaan sotivat eksyneet sielut, jotka vaativat muita pitämään totena heidän ymmärryksensä mukaisen tulkinnan voidakseen pelastua. He uskovat, että Jeesus Kristus on iankaikkinen henki ihmisen liharuumiissa: Jumalan Poika tai Sana ihmisen liharuumiissa. He siteeraavat hyvin mielellään niitä Raamatun jakeita, joissa sanotaan Jeesuksen kristuksen olevan ihminen, mutta eivät todellisuudessa usko sitä, että Jeesus Kristus on ihminen. He uskovat, että Jeesus Kristus on iankaikkinen Jumalan Poika ja Sana (Henki) ihmisen liharuumiissa, mutta eivät jostakin syystä tunnusta rehellisesti sitä, mitä sanalla "ihminen" tarkoittavat puhuessaan Jeesuksesta.

Millainen olento on ihminen näiden eksyneiden mielestä? Tarkoitan nyt ihmisellä sellaista olentoa kuin me olemme: en sitä kuvitteellista Kristusta, jota he myös ihmiseksi sanovat, vaikka hän ei ole heidän mielestään samalla tavalla ihminen kuin me.

Heidän mielestään ihminen on kolmiyhteinen henki, sielu ja ruumis. He eivät pidä pelkkää ruumista ihmisenä, sillä ruumis on vain kasa atomeja, joista ruumis muodostuu, mutta sillä ei ole tietoisuutta itsestään. Heidän mielestään ihminen on tietoinen itsestään vain henkenä tai sieluna. He eivät osaa selittää tarkemmin sitä, miten ihminen jäsentyy hengeksi, sieluksi ja ruumiiksi, mutta pelkkää ruumista he eivät ihmisenä pidä ja uskovat ihmisen tietoisuuden olevan hengessä tai sielussa tai niissä molemmissa. Henki ja sielu eivät ole heidän mielestään materiaa vaan ne ovat "henkeä". Jumala on luonut jokaiselle ihmiselle oman hengen ja/tai sielun, joka ei ole ollut aina olemassa.

Tässä on syy, miksi he eivät voi pitää Jeesusta täydellisesti ihmisenä järjellisine sieluineen ja ruumiineen. Jos he tunnustaisivat sen, että Jeesuksella kristuksella on ihmisen sielu (tai henki), niin he tunnustaisivat Jeesuksen Jumalasta erilliseksi luoduksi olennoiksi. Koska he eivät voi tätä asiaa tunnustaa, niin he selittävät Jeesuksen olevan iankaikkinen Henki ihmisen liharuumiissa, niin että Jeesuksella ei ole lainkaan luotua sielua tai ihmisen henkeä. He eivät siis usko siihen, että Jeesus Kristus on ihminen, vaikka sanovat häntä ihmiseksi sen vuoksi, että Raamatussa on sanottu Jeesusta ihmiseksi. He ovat siis epärehellisiä todistaessaan herrasta tällä tavalla.

Millainen on ihminen Raamatun kirjoitusten perusteella? Luomiskertomuksen alussa ihminen kuvataan "maasta tehdyksi" ruumiiksi, jonka Jumalasta lähtevä elämän henki tekee eläväksi: ihmisestä tulee siten elävä olento niin kuin eläimistäkin. (1Moos 2:7) Eläimistä on käytetty täsmälleen samaa sanontaa kuin ihmisestä (1Moos 1:21, 24, 30): "elävä sielu". Sillä tarkoitetaan siis "elävää olentoa" eikä sitä, että ihminen olisi jokin aineeton henki tai sielu liharuumiissa, erotuksena eläimistä, joilla ei sellaista sielua tai henkeä ole.

Ihminen kuvataan vielä Ilmestyskirjan lopussa samalla tavalla. Kun kaksi Jeesuksen kristuksen todistajaa kuolee, niin Jumalasta lähtee elämän henki heidän elottomiin ruumiisiin ja tekee ne eläviksi jälleen. (Ilm 11:11) Heidän oma henkensä tai sielunsa ei siis palaa heidän elottomaan ruumiiseen vaan Jumalasta lähtevä elämän henki tekee ne jälleen eläviksi. Ihminen on Raamatun mukaan itsestään tietoinen olento vain ruumiillisena olentona, ei muuten. Jos kuolleet eivät heräisi ylös, niin he olisivat kadotetut. (1Kor 15:18)

Oppi kolmiyhteisestä ihmisestä on peräisin kreikkalaisesta filosofiasta, ei Vanhasta testamentista. Vanhassa testamentissa sanotaan ihmistä sieluksi, jolla tarkoitetaan ihmistä kokonaisena elävänä olentona. (esim. Hes 3:18-19) Ihmisessä on myös henki, mutta sillä ei tarkoiteta ruumiista irrallaan olevaa itsestään tietoisista henkeä, jollainen ihmisen hengen ajatellaan nimeltään kristityissä piireissä olevan. Sanalla henki tarkoitetaan ihmistä kokonaisena olentona, niin kuin sanalla sielu, tai sitten sillä kuvataan ihmisessä olevaa elämän henkeä tai tietoisuutta (ymmärrystä), johon Jumala vetoaa oman henkensä ja sanansa kautta voidakseen olla yhtä hänen kanssaan. (1Kor 6:17; Room 8:9-27)

Paavali kuvaa ihmistä yhden kerran henkenä, sieluna ja ruumiina (1 Tess 5:23), mutta tarkoittaa sillä kokonaista ihmistä sen sijaan, että ihminen voitaisiin jakaa osiin, joista ihminen koostuu ja nämä osat olisivat itsestään tietoisia "persoonia". Hän kirjoitti tessalonikalaisille kreikkalaisille tavalla, jota nämä pystyivät ymmärtämään. (Apt 17:1-12) Kreikkalaisen kasvatuksen ja sivistyksen saaneet ylhäiset miehet ja naiset pitivät totena kreikkalaisen filosofian mukaisen ihmiskuvan, joka on tullut katolisen kirkon kautta tutuksi kaikille nimeltään kristityille henkilöille.

Ihmisen henki, sielu ja ruumis eivät keskustele keskenään, niin että jokaisella olisi oma tietoisuus niin kuin persoonalla. Siten on täysin perusteetonta puolustaa kolmiyhteisen jumalan oppia ihmisen kuvitteellisella kolminaisuudella: hengen, sielun ja ruumiin kolmiyhteydellä. Ihminen on elävänä olentona yksi ainoa kokonainen ihminen, joka on itsestään tietoinen vain ruumiin eläessä ja aivojen toimiessa terveellä tavalla. Sikiöt eivät tiedosta itseään niin kuin eivät myöskään kehittyneitä aivoja ja hermojärjestelmiä vailla olevat epämuodostuneet kaksoset, joita on tavattu loisina sisarensa ruumiin sisältä. Aivokuolleet ihmiset ovat myös vailla tietoisuutta.

Pahan aivovaurion kärsineiden ymmärrys on vajavainen eivätkä he pysty puhumaan tai ilmaisemaan itseään muuten kuin vaistomaisten eleiden tai ääntelyn kautta. Syntymästään asti pahasti kehitysvammaiset eivät tule toimeen yksin ilman jatkuvaa hoitoa eivätkä ole kykeneviä oppimaan syvällisiä hengellisiä totuuksia Raamatusta. Jos ihmisessä on sellainen aineeton henki, joka ei ole ihmisen aivojen ja ruumiin toiminnoista riippuvainen, niin siitä ei ole olemassa mitään eksaktia todistusta tieteellisen tutkimuksen kautta.

On sanottu, että ihmisen ruumis on täysin riippuvainen ihmisen aineettomasta hengestä, jossa ihmisen tietoisuus sijaitsee, mutta henki ei ole riippuvainen ruumiista. Niinpä on mahdollista, että henki irtoaa ruumiista ja on tietoinen itsestään ruumiin ulkopuolella. Ruumis ei voi olla kuitenkaan tietoinen itsestään, ellei ihmisen henki tai sielu asu siinä. Se, milloin ihmisen henki tai sielu tästä ruumiista kuoleman hetkellä irtoaa, ei ole aina selvää. On paljon niin sanottuja kuoleman rajatapauksia, joissa henki tai sielu on irronnut ihmisen ruumiista ja palannut siihen takaisin. Ihminen on sitten herättyään kertonut asioita, joita hän oli nähnyt, kuullut ja kokenut ruumiin ulkopuolella henkenä tai sieluna.

Paavalin vierailua kolmannessa taivaassa eli paratiisissa on pidetty todisteena siitä, miten ihmisen henki voi lähteä pois ruumiista ja olla tietoinen itsestään sekä ympäristöstään ruumiin ulkopuolella. (2Kor 12:1-4) Toiset sanovat, että alttarin alla olevat marttyyrien "sielut" todistavat ihmisen jatkavan elämää "sieluna" ruumiin ulkopuolella ja pääsevän ruumiin kuoleman jälkeen Jumalan tykö taivaaseen tai sitten se viettää aikaa välitilaksi kutsutussa paikassa ja muodossa ennen ruumiin ylösnousemusta. (Ilm 6:9-11) On muitakin Raamatun kohtia, joilla on perusteltu ihmisen olevan henki, sielu ja ruumis tai sitä, että ihmisen henki tai sielu ovat itsestään tietoisia myös ruumiin ulkopuolella.

Raamatussa ei ole mainittu yhtään kuolemanrajatapausta. Raamatussa kerrotaan seitsemän tai korkeintaan kahdeksan ihmisen heränneen kuolleista yksittäin ja Matteuksen evankeliumissa

sanotaan joukon pyhien ruumiita nousseen ylös ja ilmestyneen Jerusalemissa Jeesuksen kuolleista heräämisen jälkeen. (1Kun 17:17-23; 2Kun 4:36; 13:21; Matt 9:24-25; 27:52-53; Luuk 7:12-15; Joh 12:9; Apt 9:36-42; 20:9-12) Kenenkään kohdalla ei ole mainittu todistusta siitä, että he olisivat olleet tietoisia itsestään ja ympäristöstään ruumiin kuoleman jälkeen. Ei tosin sitä kieltävääkään todistusta ole meille annettu. Koska Raamatussa ei puhuta kuolemanrajatapauksista, on niiden kautta tullut todistus epäluotettava. On monia, jotka eivät ole tulleet uskoon sen koettuaan, mutta on myös muutamia, jotka sanovat tulleensa uskoon sen jälkeen. Vaikka on mahdollista, että Jumala näyttää kuolemanrajatapauksessa ihmiselle asioita ilmestyksenä tai näkynä, niin se ei todista hengen tai sielun jatkavan elämää ruumiin kuoleman jälkeen tuonelassa tai jossakin muualla.

Jeesuksen kertomus rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta on mielletty todistukseksi siitä, että ihminen siirtyi tuolloin kuoleman jälkeen henkenä tai sieluna tuonelaksi kutsuttuun henkien maailmaan, joka oli jaettu kahteen osastoon: kärsivien osasto ja onnea nauttivien osasto. (Luuk 16:19-31) [Se kertomus on peräisin](#) juutalaisista taruista ja pakanuskonnoista kuten Babylonin, Egyptin ja persialaisten uskomuksista (zarathustralaisuus). Sen sisältämille yksityiskohdille ei löydy tukea Vanhasta testamentista: pyhät kirjoitukset pikemmin kumoavat kuin tukevat sitä kuvaa, joka Jeesuksen kertomuksesta avautuu koskien kuoleman jälkeisiä asioita.

Miksi Jeesus olisi kertonut sellaisen kertomuksen, joka ei ole totta vaan pitää sisällään juutalaisia taruja ja pakanoiden taikauskkoa? Miksi hän ei oikaissut kuulijoitaan ja kertonut heille puhuvansa taruja? Sen vuoksi, että kuulijoille nämä kertomukset olivat tuttuja entuudestaan. He ymmärsivät myös sen, keitä henkilöitä Jeesuksen kertomuksen rikas mies, hänen viisi veljeään ja hänen "isänsä" tarkoittivat. Myös Lasaruksen henkilöllisyys olisi paljastuva kuulijoille aikanaan, sillä Jeesus herätti hänet myöhemmin kuolleista, mutta juutalaiset eivät sittenkään uskoneet häneen. (Joh 12:9-19) Jeesus käytti juutalaisten hyvin tuntemia taruja apuna nuhdellessaan ja varoittaessaan heitä. Hän ei oikaissut näitä harhaisia käsityksiä, niin kuin ei oikaissut omien opetuslastensakaan taikauskoisia käsityksiä, koska ei pitänyt sitä tuolloin tarpeellisena. Opetuslapset uskoivat mm. aaveisiin, mutta Jeesus ei sanonut heille, että aaveita ei ole olemassa. (Matt 14:26; Luuk 24:37) Pitäisikö meidän tämän vuoksi uskoa, että kuolleiden henget voivat ilmestyä meille haamuina tai aaveina?

Itse asiassa monet nimeltään kristityt henkilöt uskovat juuri niin, että kuolleiden haamut voivat ilmestyä meille näkyvällä tavalla. He sanovat näitä haamuja "hengiksi". Kun Jeesus vei Johanneksen, Jaakobin ja Pietarin vuorelle, näkivät he ilmestyksen, jossa Elias ja Mooses puhuivat Jeesuksen kanssa. (Matt 17:1-8) Monet pitävät tätä ilmestystä todellisena tapahtumana. He sanovat, että Eliaan ja Mooseksen henget tulivat alas taivaasta tai nousivat tuonelasta ja ilmestyivät heille. Joku voi luulla jopa sellaista, että heillä oli liharuumis niin kuin Jeesuksella ja opetuslapsillaan, sillä he eivät usko sitä, että [Elias](#) olisi kuollut niin kuin muut profeetat Heprealaiskirjeen mukaan kuolivat, saavuttamatta luvattua määränpäättä. (Hebr 11:13, 39-40) Kyseessä ei ollut kuitenkaan sielujen vaellus tai henkien retki rajan toiselta puolelta tähän maailmaan. Opetuslapset näkivät ilmestyksen, mikä on eri asia kuin nähdä todella elävien ihmisten henkiä tai sieluja. Samasta asiasta on kyse myös Ilmestyskirjassa. Ne sielut, jotka nähdään alttarin alla (Ilm 6:9-11), ovat pelkkä ilmestys, eivät todellisia ihmisten sieluja, joilla on ruumiillinen muoto: henkiruumis niin kuin aaveilla.

Kuningas Saul oli herralle uskoton paha ihminen, jonka Jumala oli hylännyt kelvottoman mielensä valtaan ja antoi pahan hengen vaivata häntä. (1Sam 16:14) Saul kääntyi epäuskossaan elävän Jumalan sijasta noidan puoleen, joka manasi esiin vainajahenkiä "tuonelasta". (1Sam 28; vrt. 3Moos 19:31; 20:6, 27) Noita "nostatti ylös" profeetta Samuelin hengen, joka puhui Saulille. Monet pitävät tätä todistuksena siitä, että vainajat ovat henkinä tietoisia itsestään ja ympäristöstään, ja voivat ilmestyä haamuina eläville ihmisille. Noidan nostattama henki ei ollut kuitenkaan todellinen

Samuelin henki vaan riivaajien antama valheellinen näky ja ilmestys, jonka näki ja jonka ääntä kuuli vain se noita, ei kukaan muu. Vaikka "hengen" sanoma oli enimmäkseen totuudenmukainen, ei se todista Samuelin olleen elävänä henkenä "tuonelassa". Tietäjähenget voivat paljastaa totuudellisia asioita ja jopa ennustaa tulevaisuutta rajatussa määrin, mutta ne ovat silti eksyttäviä valheen henkiä, niin kuin tässäkin noidassa vaikuttanut henki sellainen oli.

Raamatusta löytyy [muitakin kohtia](#), joita on käytetty virheellisen ihmiskuvan ja ennalta valitun opin tukena. En käy niitä kaikkia kohtia tässä yhteydessä lävitse. Sinulle riittää se tieto, että nimeltään kristityt ihmiset eivät erota sitä, mikä on ihmisen henki ja sielu. He puhuvat sekaisin hengestä ja sielusta, niin että molemmat ovat itsestään tietoisia "henkeä" olevia olentoja. Ruumiin he ymmärtävät pelkäksi solukasaksi, jossa ei ole tietoisuutta ilman henkeä tai sielua, joka tekee ihmisestä ihmisen (eläimet ovat jostakin syystä tietoisia itsestään ja ympäristöstään ilman sellaista sielua tai henkeä!). Todellisuudessa ihminen tiedostaa itsensä vain ruumiillisena olentona, vaikka meissä Raamatun mukaan henki on. (1Kor 2:10-16; Room 8:16)

Jos ruumis ei nousisi ylös, niin ihminen olisi kadotettu! (1Kor 15:18) Paavali ei olisi sanonut noin, jos ihmisen sielu jatkaisi elämäänsä ikuisesti erossa ruumiista "henkenä" tai miten nimeltään kristityt sen asian nyt sitten ymmärtävätkään; he eivät ymmärrä sitä, minkä varmaksi väittävät. Ihminen ei ole jaettu osiin, niin että ihmisessä olisi monta itsensä tiedostavaa persoonaa yhdessä ja samassa ruumiissa. Ihmisen henkeä ja sielua on molempia käytetty kuvaamaan kokonaista ihmistä Raamatun kirjoituksissa. Ihminen on elävä olento vain ruumiillisesti elävänä. Jumalan antama elämän henki tekee elottomista ruumiista eläviä ja niin ihmisestä on tullut "elävä sielu". Kaikki ihmiset ovat "eläviä sieluja" niin kuin eläimetkin: me olemme eläviä olentoja niin kauan kuin Jumala ei ota meistä elämän henkeä pois. (Job 34:14-15)

Sen lisäksi, että jokainen elävä ihminen on "elävä sielu" niin kauan kuin hänessä on Jumalan antama "elämän henki", on valituissa Jumalan lapsissa myös Jumalan pyhä henki, joka asuu meissä. (Room 8:9-16) Jumala asuu meissä henkensä kautta, jota hän on meille antanut ja antaa. (1Joh 4:9-16) Me olemme yhtä henkeä Herran kanssa, koska olemme yhtyneet häneen hengen kautta, sen välityksellä. (1Kor 6:17) Jumalasta syntynyt valittu Jumalan lapsi toimii yhdessä Jumalan hengen kanssa ja Jumalan kanssa. (1Kor 5:8-9; 1Kor 14:11-14) Jumala puhuu ja vaikuttaa meissä henkensä kautta, sen voimalla. (Apt 4:25; 13:2; Joh 16:13-15; Room 15:19; 1Kor 12:1-27) Valittuja hengessä vaeltavia Jumalan lapsia kutsutaan hengellisiksi, mutta lihan mukaan vaeltavia sielullisiksi. (1Kor 2:10-3:22) Jumalan sana tunkee lävitse ja erottaa sen, mikä on hengellistä ja mikä sielullista riivaajien viisautta. (Hebr 4:12-13; Jaak 3) Kahdesti kuolleilla ei ole "pyhää" henkeä, mutta valituissa se henki on ja pysyy hamaan loppuun asti. (Jda 1)

Se, että Raamatussa puhutaan ihmisen hengestä ja sielusta ei siis tarkoita sitä, että ne molemmat olisivat erikseen tai yhdessä itsenäisesti ajattelevia ja ruumiista irrallisena toimivia tietoisuuden keskuksia. Ihmisen henki ja sielu toimivat vain elävässä ruumiissa, eivät sen ulkopuolella. Vaikka Jumala voi näyttää meille ilmestyksiä ja näkyjä, niin että emme osaa sanoa, olemmeko me ruumiissa vai emme (2Kor 12:1-4; Ilmestyskirja), niin ne ilmestykset ja näyt eivät todista sielun elämän jatkumista ruumiin ulkopuolella kuoleman jälkeen.

Jatkuu kirjoituksilla "Sanan "ihminen merkitys Raamatussa" ja "Raamatun opetus Jumalasta ja hänen pojastaan Jeesuksesta". Voit lukea myös kirjoitukset "[Kirkkauden Jumala ilmestyi Aabrahamille](#)" ja "[Logos on Jumalan sana, ei henkilö](#)", jotka käsittelevät hyvin samalla tavalla tätä samaa aihetta.

Sanan "ihminen" merkitys Raamatussa

Sillä ei ole mitään merkitystä totuuden kannalta, että joku lainaa Raamatun lauseita, mutta ei usko niiden sanomaa. Moni sanoo, että Jeesus kristus on ihminen, koska Raamatussa lukee niin, mutta he eivät TARKOITA sanalla "ihminen" sitä, mitä se sana Raamatussa tarkoittaa. He ovat antaneet sanalle "ihminen" eri merkityksen kuin mikä sillä Raamatun kaikissa kohdissa on, joten he eivät todellisuudessa tunnusta sitä, että Jeesus kristus on ihminen. Heidän mielestään Jeesus kristus on "Jumala ihmisen ruumiissa" tai "ikivanha Jumalan Poika ja Sana ihmisen ruumiissa", "iankaikkinen henki ihmisen ruumiissa". Vain järjetön ruumis on ihmisen, henki ja sielu ovat Jumalan tai ikivanhan taivaallisen olennon, jopa enkelin.

Heidän mielestään Jeesuksella ei ole ihmisen henkeä ja sielua, joten hän ei ole lainkaan ihminen. Herra vain muistuttaa ihmistä, mutta ei ole todellisuudessa ihminen. Jeesus kristus on ihmisen kaltainen ja saastaisen lihan kaltaisuudessa tullut, mutta hän ei ole ihminen. Hän on silti olemukseltaan täysin Jumala tai ikivanha Jumalan Poika ja Sana, ei ihminen. Näin siis totuudesta eksyneet ajattelevat Jeesuksesta, vaikka sanovat valhetellen häntä myös ihmiseksi, mutta eivät tarkoita sitä, mitä se sana tarkoittaa. He lainaavat Raamatun lauseita, mutta eivät usko niiden sanomaan.

Myös minä pohdin jonkin aikaa sitä vaihtoehtoa, että Jeesus olisi ikivanha Sana ja Jumalan Poika, joka on tullut henkenä alas taivaasta Marian kohtuun ja liharuumis on puettu hänen ylleen, niin että hän ei ole täysin ihminen vaan on ainoastaan ihmisen kaltainen ja muistuttaa ihmistä, koska asuu liharuumiissa. Tutkin sitten sydämessäni tätä ajatusta ja sitä, missä merkityksessä sanaa "ihminen" on muualla Raamatussa käytetty. Sanaa "ihminen" on käytetty vain ihmisistä, jotka ovat täysin ihmisiä sielultaan ja ruumiiltaan: kokonansa, henkeä, sielua ja ruumista myöten. Niinpä Jeesuksen täytyy olla täysin samalla tavalla ihminen kuin me, kuitenkin sillä erotuksella, että hän ei tehnyt syntiä, vaikka oli kiusattu kaikessa niin kuin mekin. Kunnia siitä hänelle yksin!

Ihminen, joka syntyy äitinsä kohdusta, on täysin ihminen: henkeä, sielua ja ruumista myöten. Ihminen on Jumalan luoma olento, jolla ei ole tietoa elämästä ennen ihmiseksi syntymistä. Ihmislapsen tietoisuus syntyy vähän kerrassaan, kun hän kehittyy ja alkaa ymmärtää ympäristöään sekä itseään. Ihmisellä on oma tahto, mieli, ajatukset, tunteet, tieto ja muistot, jotka ovat eri kuin iankaikkisella hengellä, joka tulee asumaan ihmisen liharuumiiseen. Jos Jeesus kristus on täysin ihminen, niin hän on eri olento kuin se ikivanha henki, joka hänen sanotaan olevan. Tämän vuoksi kolmiyhteiseen jumalaan ja muihin katolisiin harhoihin uskovat eivät voi tunnustaa Jeesusta täysin ihmiseksi, sellaiseksi kuin me olemme. He tunnustaisivat silloin sen, että Jeesus on eri olento kuin se kuviteltu Sana ja Jumalan Poika, jonka sanotaan olleen isän tykönä ja luomassa tätä maailmaa isänsä kanssa.

Raamatussa on mainittu, että enkelit ovat jättäneet asumuksensa ja yhtyneet ihmisten tyttäriin, niin että ovat saaneet lapsia. (1Moos 6:4; Jda 1:6; ; 2Piet 2:4). Nämä ihmisen hahmossa ja ruumiissa ilmestyneet henget eivät ole täysin ihmisiä eivätkä etenkään sellaisia, jotka ovat syntyneet poikalapseksi äitinsä kohdusta. Niinpä he eivät kelpaa esimerkiksi siitä, mitä sanalla "ihminen" TARKOITETAAN Raamatussa.

Sitten on vielä enkeleitä, jotka ovat aterioineet ja juoneet viiniä Aabrahamin kanssa ja joihin Sodomian miehet ovat halunneet yhtyä sukupuolisesti. (1Moos 18-19) Heitä kutsutaan "miehiksi" Raamatussa, mutta he ovat enkeleitä. Hekään eivät käy esimerkiksi siitä, millainen on "ihminen" Raamatun kirjoitusten mukaan. Niinpä jäljelle jää vain se oletus, että Jeesus on täysin samanlainen kuin kaikki muutkin ihmiset. Ihmisellä on alkunsa äitinsä kohdusta, mitä ennen hän ei ole ollut

olemassa. Jeesus kristus on juuri tällainen ihminen. Hänestä tuli Jumalan poika, kun hän sai pyhän hengen olemaan kanssaan pysyvästi. (Joh 1:32-34) Jumala tunnusti hänet silloin pojakseen. (Matt 3:17) Jumala tuli asumaan poikaansa pyhän hengen kautta niin kuin hän on asunut herran taivaaseen nousemisen jälkeen myös muissa lapsissaan, Jeesuksen veljissä, jotka ovat alkuisin samasta isästä kuin hän. (1Joh 4:9-16; Hebr 2:10-11)

Jeesus on Jumalan poika myös siitä syystä, että tulevasta kuninkaasta on sanottu profetian sanassa, että hän on oleva Jumalan poika ja Jumala on hänen isänsä. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:13; 22:10; 28:6-7) Hän on kuninkaana Daavidin siementä ja hänen jälkeläisensä: siis ihminen. (Psa 89:20-38; Jes 11:1, 10; Jer 23:5; Matt 1:1-20; Luuk 1:32-35; Apt 2:30; 13:22-23; Hebr 5:5; 22:16) Jumalan ainoa poika Jeesus on siitä syystä, että vain hänestä on ennustettu pyhien kirjoitusten kautta: vain hän on se luvattu ikuinen kuningas ja vaimon siemen, jossa kaikki kansat tulevat siunatuiksi, kristus ja herra. (1Moos 3:15; 1Moos 12:3; 18:18; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14) Jeesus on ainoa laatuaan ja häntä kutsutaan siksi "ainoaksi pojaksi".

Sana "[monogenes](#)" on suomeksi "ainoa vanhemmilleen syntynyt lapsi" tai "ainoa laatuaan". Iisak oli Jeesuksen esikuvana "ainoa" Aabrahamin poika juuri tässä jälkimmäisessä merkityksessä, vaikka Aabrahamilla oli jo "lihan mukaan" syntynyt Ismael sitä ennen poikanaan. (Hebr 11:17-19; 1Moos 22.2, 12) Jeesus on ainoa laatuaan myös siksi, että hän on ensimmäinen hengestä syntynyt Jumalan poika ja ainoa, jonka kuolleista herättämisen kautta Jumala on luonut uuden ihmisen: meidät. (Efe 1:10; 2:10-22; 4:24; Kol 3:9-11; Gal 6:15; 2Kor 5:17) Jeesus on "Jumalan poika" vielä sen vuoksi, että Jumala herätti hänet kuolleista. (Psa 2:7; Hebr 1:5; 5:5; Apt 13:33) Kuolleista heräämistä sanotaan uudestisyntymiseksi ja synnyttämiseksi (Matt 19:28): Jumala synnytti poikansa, kun herätti hänet ylös kuolleista. (Psa 2:7; vrt. Room 1:3-4)

Sanoja "herra" ja "jumala" on käytetty monessa eri merkityksessä, joten ne poikkeavat sanasta "ihminen", jota on käytetty vain yhdessä merkityksessä. Niinpä on oikein ja totuudellista tulkita sanan "ihminen" tarkoittavan Jeesuksesta kristuksesta puhuttaessa täysin samaa kuin muista ihmisistä puhuttaessa. Ihmisellä on alkunsa äitinsä kohdussa, mitä ennen hän ei ole ollut olemassa. Ihminen on kokonansa ihminen, henkeä, sielua ja ruumista myöten. Jeesus kristus on täysin ihminen järjellisine sieluineen ja ruumiineen. Joka ei tätä asiaa tunnusta, ei voi [Athanasiuksen uskontunnustuksen](#) mukaan pelastua.

Athanasiuksen uskontunnustus ei kuitenkaan päättä sitä, kuka pelastuu ja kuka ei. Se on silti hyvä mittari, kun arvioimme toinen toisemme uskon opillista sisältöä. [Mitä kaikkea meidän tulee pitää totena, jotta voisimme pelastua?](#) Apostolien teoissa kuvattu evankeliumin julistus ja rukous ovat hyviä kriteerejä sille, mitä kaikkea sielun tulee pitää totena, jotta hän voisi pelastua. (Apt 3:19-4:31) Apostolien teoissa ei puhuta mitään Jeesuksen olemisesta isän tykönä ennen maailman luomista tai ennen ihmiseksi syntymistä. Siellä ei puhuta mitään neitseestä syntymisestä. Siitä huolimatta julistetun Jumalan sanan kautta pelastui sieluja. (Apt 2:12-42; 10:34-48; 11:11-18; 17:22-32) On siis varmaa, että noiden asioiden totena pitäminen ei ole pelastumisen ehto. Voisimme sitä vastoin ajatella jopa niin, että niistä puhuminen ei kuulu alkuperäiseen evankeliumin julistukseen!

Jos joku voi osoittaa kirjoitusten kautta, että olen erehtynyt, niin olen valmis muuttamaan mieltäni. Tämä asia ei ole ollut minulle pelastuksen kysymys pitkään aikaan, jos on ikinä sitä ollut. Olen vapaa tutkimaan Raamattua ilman ennakkoon lukkoon lyötyä näkemystä ja voin sen vuoksi muuttaa mieleni hyvin perusteltujen vastaväitteiden vuoksi. Jos sellaisia ei tule, niin katson ymmärtäneeni oikein pyhät kirjoitukset tässä asiassa. Myös monet kolmiyhteiseen jumalaan uskovat teologit ovat monista asioista kanssani samaa mieltä, mutta maallikoilta puuttuu opetus näistä asioista eivätkä he voi sen vuoksi niitä ymmärtää. Suotakoon se teille anteeksi.

Raamatun opetus Jumalasta ja hänen pojastaan Jeesuksesta

Raamatussa ei ole kolmiyhteistä jumalaa. Siellä sanotaan, että isä on yksin ainoa Jumala. Tämä asia sanotaan selvästi niissä kohdissa, joissa Jumala ja kristus esiintyvät yhtä aikaa samassa asiayhteydessä. Se sanotaan selvästi myös silloin, kun isä ja poika ja pyhä henki esiintyvät yhtä aikaa.

Raamatussa ei ole yhtä ainoaa kohtaa, jossa opetettaisiin kolmiyhteisestä jumalasta kaiken olevaisen luojana ja kaikkivaltiaana. Kolmiyhteisen jumalan oppi muodostettiin vähän kerrassaan katolisen kirkon alkuvaiheissa.

Johanneksen evankeliumi:

5:44 Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?

Johanneksen evankeliumi:

17:3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen.

1.Korinttolaiskirje:

8:4 Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi.

8:5 Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja,

8:6 niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi herra, Jeesus kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

Efesolaiskirje:

4:4 yksi ruumis ja yksi (Jumalan pyhä) henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte;

4:5 yksi herra (Jeesus kristus), yksi usko, yksi kaste;

4:6 yksi Jumala ja kaikkien isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.

Juudaan kirje:

1:24 Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen,

1:25 hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme herramme Jeesuksen kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen.

Isä on yksin ainoa Jumala. Jeesus kristus on hänen poikansa ja meidän herramme. Jumala on Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä, pojan herra. (Joh 20:17; Efe 1:3; Ilm 3:12; Psa 110:1) Aamen.

Mökin mummo ja pieni lapsi ymmärtävät tämän asian, mutta kolmiyhteisen jumalan oppia ei ymmärrä kukaan. Saa sitä sitten selitellä.

Raamatun mukaan isä on yksin ainoa Jumala, kaikkivaltias kaiken luoja.

Kolmiyhteisen jumalan opin mukaan Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat yksin ainoa Jumala, kaikkivaltias kaiken luoja.

Kolmiyhteisen jumalan oppi kumoaa Raamatun kirjoitukset sen sijaan, että Raamatun kohdat täydentäisivät toisiaan ja muodostuisi ristiriidaton opetus.

Kolmiyhteisen jumalan opin mukaan isä ei olekaan yksin ainoa Jumala, kaikkivaltias kaiken luoja.

Kun Jeesusta kristusta sanotaan Raamatussa herraksi ja jumalaksi, niin niillä sanoilla tarkoitetaan eri asiaa kuin isästä puhuttaessa. Ne sanat eivät tarkoita silloin sitä, että Jeesus kristus on kaikkivaltias kaiken luoja. Ne tarkoittavat sitä, että Jeesus edustaa isänsä nimessä kaikkivaltiaasta kaiken luoja. Samassa merkityksessä sanoja herra ja jumala on käytetty siitä enkelistä, joka puhui Moosekselle ja ilmestyi profeetoille. (2Moos 3:1-15; 6:2-3) Se enkeli ei ole kaikkivaltias kaiken luoja vaan edusti häntä hänen lähettämänään ja hänen nimessään.

Jeesus edustaa kaikkivaltiaasta kaiken luoja eli isäänsä, kun saapuu tuomitsemaan ja hallitsemaan "tulevassa maailmassa". (Sak 13:8-14:9; Apt 1:9-11) Jeesus on kaikkivaltiaan Jumalan edustajana silloin ihminen, kuolleista herätetty iankaikkinen kuningas. (Hebr 2:5-18; 1:9; Psa 45)

Myös ihmistä sanotaan "jumalaksi", kun hän edustaa Jumalaa tämän antamin valtuuksin kuninkaana, tuomarina, lunastajana, vapahtajana ja hallitsijana (päämiehenä). (2Moos 4:16; 7:1; 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25; Psa 82:1, 6; Joh 10:24-38; Apt 5:31; 7:27, 35; Hebr 2:10-11)

Näin tulkittuna Raamatussa ei ole yhtään ristiriitaa ja opetus on johdonmukaista myös kokonaisilmoituksen mukaan. Kolmiyhteisen jumalan oppi on sitä vastoin sisäisesti ristiriitainen ja ristiriidassa myös Raamatun kirjoitusten kanssa.

Jos Raamattua tulkittaisiin kirjaimellisesti väärin, niin silloin Jahven enkeli olisi yksin kaikkivaltias kaiken luoja. Tätä enkeliä sanotaan Raamatussa kirkkauden Jumalaksi (Apt 7:2), Jumalaksi kaikkivaltiaaksi (1Moos 12:3; 17:1; 35:11; 48:3), Jahveksi (herraksi), Jumalaksi (elohim, theos), Herraksi Jumalaksi, (2Moos 6:2-3; 3:1-15; 1Moos 3:8), Jahveksi tsavaotiksi eli sotajoukkojen herraksi/päälliköksi (1Moos 32:24-32; Hoos 12:4-6; Joos 5:13-15) ja hän sanoi itse nimensä olevan "ihmeellinen" ja "minä olen se, joka minä olen" ja "minä olen". (Tuom 13:18; 2Moos 3:14-15) Vaikka tällä Jahven enkelillä on näin mahtavia nimiä ja hän on esiintynyt Jumalana kaikkivaltiaana ja Jahvena Jumalan nimessä, niin hän on silti "vain" Jumalan ja Jahven enkeli, ei Jumala ja Jahve itse. Tämä Jumalan ja Jahven enkeli on virheellisen tulkinnan mukaan luonut yksin kaiken, mitä on olemassa (Jes 45) ja hän on sama kuin herra Jeesus kristus, joka on tullut meille Jumalalta viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. (Jes 8:13-18; Matt 21:44-46; 1Piet 2:6-8; Room 9:33; 1Kor 1:30-31)

Raamatun oikean tulkinnan mukaan tämä Jumalan ja Jahven enkeli on Jumalan lähettämä sanansaattaja, joka on ilmestynyt Jumalan antamin täysin valtuuksin Jumalan nimessä valituille profeetoille. Tämä Jahven enkeli on eri henkilö kuin herra Jeesus kristus, sillä hän ennusti Moosekselle tulevasta Mooseksen kaltaisesta profeetasta, mutta ei ollut itse se profeetta, josta hän ennusti. (5Moos 18:15-18) Stefanus erotti puheessaan tämän Jahven enkelin ja Jeesuksen selvästi toisistaan, niin että se enkeli ei ole herra Jeesus kristus. Jeesus kristus ei puhunut Moosekselle erämaassa vaan se enkeli joka ennusti Jeesuksesta, puhui Moosekselle erämaassa. (Apt 7:2, 35-40) Se Moosekselle puhunut Jahven enkeli ja herra Jeesus kristus ovat siis selvästi kaksi eri henkilöä, eivät yksi ja sama henkilö. Se Jahven enkeli on ilmestynyt profeetoille Vanhan testamentin puolella,

mutta herra Jeesus kristus ei ole se enkeli, joka profeteoille ilmestyi. (1Moos 18 oleva Jahve on sama enkeli kuin muissa em. kohdissa)

Jeesus kristus ei voinut ilmestyä Vanhan testamentin profeteoille, koska hän ei ollut tuolloin vielä syntynyt. Jeesus kristus edustaa isäänsä Jumalaa esiintyessään hänen nimessään samalla tavalla kuin se enkeli edustaa isää Jumalaa, joka ilmestyi profeteoille. Jeesus kristus ei ole se Jumala, jota hän edustaa, eikä se enkeli ole kaikkivaltias kaiken luonut Jumala, jota hän edustaa. Silti molempia sanotaan herraksi jumalaksi ja jahveksi Raamatun kirjoituksissa. Herra Jumala ja Jahve on meidän taivaallinen isämme ja Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä. Hän on kokonaan eri olevainen kuin se enkeli, joka puhui profeteoille ja Jeesus kristus, hänen poikansa. Vain isä on iankaikkinen kaikkivaltias Jumala, ainoa luomaton majesteetti, joka on luonut kaiken, jopa oman poikansa samoin kuin sen profeteoille ilmestyneen enkelin: ne, jotka hänen lähettäminään sanansaattajina häntä hänen nimessään edustavat.

Voisiko tämän enää selvemmin sanoa? Onko vielä joku, joka ei tätä asiaa ymmärrä omakohtaisen Raamatun tutkimisen kautta?

Kun kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ja siihen oppiin pelastumisen toivon laittavat ihmiset eivät voi tehdä enää mitään muuta, niin he vetoavat siihen, että "vain Pyhästä Hengeltä opetusta saanut" voi tunnustaa uskonsa kolmiyhteiseen jumalaan ja sanoa herraa Jeesusta kristusta "lihassa tulleeksi Jumalaksi, luojaksi yhdessä isänsä kanssa". He antavat ymmärtää, että "jos et tunnusta samaa uskoa kuin he, niin et ole saanut opetusta Pyhästä Hengeltä, et ole kristitty, olet saatanan palvelija, antikristus ja villitsijä", tms. [Pelastuksen ovi suljetaan sanoilla](#) niiden edestä, jotka eivät tunnusta katolista uskoa kolmiyhteiseen jumalaan.

Vetoaminen "Pyhään Henkeen" on turhaa ja jopa typerää. Kuka tahansa voi vedota lopulta siihen, että "Jumala on opettanut minua ja Pyhä Henki on opettanut minua". Mitä jos annettaisiin Raamatun kirjoitusten puhua puolestaan sen sijaan, että vetoaisimme taitamattomasti Jumalan hengen arvovaltaan tässä asiassa? On nimittäin selvää, että joku ei ole saanut opetusta Jumalan hengeltä, koska asiasta ollaan eriä mieltä. Jumala ei opeta ristiriitaisesti omaa sanaansa vastaan, joten joku ei ole nyt saanut opetusta Jumalalta pyhän hengen kautta, vaikka niin sanoisi.

Raamatun mukaan ihmisiä sanotaan "jumalaksi", kun he edustavat Jumalaa tuomarina, vapahtajana, lunastajana, hallitsijana (päämiehenä) ja kuninkaana. Niinpä ei ole mitään ristiriitaa siinä, että Jeesus kristus on ihminen, mutta häntä sanotaan jumalaksi, koska hän edustaa isäänsä Jumalaa tuomarina, vapahtajana, lunastajana, hallitsijana (päämiehenä) ja kuninkaana. (2Moos 4:16; 7:1; 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25; Psa 82:1, 6; Joh 10:24-38; Apt 5:31; 7:27, 35; Hebr 2:5-18; 1:9; Psa 45; Sak 13:8-14:9; Apt 1:9-11; Ilm 19:11-21; 22:1-5) Jeesus on siten ihminen ja Jumala yhtä aikaa, mutta ei kaikkivaltias kaiken luoja. Nasaretilainen Jeesus on herra ja kristus, jota myös enkelit kumartavat, vaikka hän on ihminen. (Hebr 1:4-3:11)

Kolmiyhteisen jumalan opissa on sisäinen ristiriita ja se on ristiriidassa myös Raamatun kirjoitusten kanssa. Sen mukaan Jeesus kristus on ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala. Jeesus kristus on sen opin mukaan Jumalana kaikkivaltias kaiken luoja yhdessä isän ja pyhän hengen kanssa. Jeesuksella ei ole elämän alkua, koska hän on iankaikkinen Jumala ihmisen ruumiissa, niin että on omaksunut pysyvästi ihmisyyden toiseksi "luonnokseen" jumaluuden ohella.

Raamatun mukaan isä on yksin ainoa Jumala, kaiken luoja ja kaikkivaltias. Herraa Jeesusta kristusta ei ole jaettu kahtia "luonnon mukaan" niin kuin Kristuksen kaksiluonto-opissa tehdään.

Kaksiluonto-opilla on yritetty pimittää se tosiasia, että ihminen kristus Jeesus on ihmisenä kokonaan eri olento kuin hänen isänsä Jumala tai hänen oletettu "jumalallinen luontonsa". Sanalla "luonto" on korvattu sana "persoonaa" ja "olento" ikään kuin kyse ei olisikaan kahdesta eri olevaisesta. Ovelaa, mutta [ei mene läpi](#) totuutta rakastavalle Jumalan lapselle.

Jeesus kristus on ihmisenä kokonaan eri olento kuin hänen isänsä Jumala, joka on yksin kaikkivaltias kaiken luoja Raamatun kirjoitusten mukaan. Jeesus kristus ei ole myöskään iankaikkinen henki ihmisen liharuumiissa, joka olisi ollut Jumalan Poikana ja Sanana isän tykönä ennen maailman luomista. Jeesus kristus ei ole tullut henkenä alas taivaasta "neitsyt" Marian kohtuun ja tullut puetuksi siellä liharuumiilla, niin että syntyi liharuumiissa "ihmiseksi" ja asuu nyt siinä liharuumiissa, joka on noussut ylös kuolleista ja kirkastettu katoamaton ja kuolematon ruumis. Sellainen olento ei ole ihminen, joka tulee alas taivaasta äitinsä kohtuun ja asuu liharuumiissa. Tässä on pohjimmiltaan kysymys siitä, tunnustatko Jeesuksen kristuksen ihmiseksi vai et.

Jeesus kristus on joko ihminen tai sitten hän ei ole ihminen. Vain hyvin harvat Jeesuksen kristuksen nimeä tunnustavat uskovaiset voivat tunnustaa vilpittömästi sen, että Jeesus kristus on ihminen ja he tarkoittavat sanalla "ihminen" myös sellaista ihmistä, joka ei ole iankaikkinen henki liharuumiissa, vaan on täydellisesti ihminen järjellisine sieluineen ja ruumiineen. Jeesus on ihminen muutenkin kuin vain liharuumiinsa puolesta: hän on ihminen kokonansa, henkeä, sielua ja ruumista myöten. Se, joka tunnustaa tämän, on Jumalan hengestä, mutta joka ei tätä asiaa tunnusta, ei puhu Jumalan hengessä.

Mitä sinä tunnustat?

Tehdään lopuksi pieni testi ja katsotaan, mitkä asiat voit tunnustaa todeksi ja mitä et voi tunnustaa todeksi. Paljastan samalla eräiden henkilöiden kierouden ja kaksinaamaisuuden. He sanovat tunnustavansa joitakin Raamatun kirjoitusten ilmoittamia asioita totuudeksi, mutta eivät sitä todellisuudessa teekään. He antavat sanalle "ihminen" eri merkityksen kuin mikä sillä todellisuudessa on tai sitten he tunnustavat sisäisesti ristiriitaista kolmiyhteisen jumalan oppia. Sen mukaan meillä on vain yksi iankaikkinen kaikkivaltias Jumala, mutta Isä on sitä yksin ja Poika on sitä yksin ja Pyhä Henki on sitä yksin, mutta silti on vain yksi iankaikkinen kaikkivaltias Jumala. Kun lisää tuohon sekamelskaan vielä sanan "luoja" niin päästään asian ytimeen...

"Isä on yksin ainoa Jumala ja kaikkivaltias kaiken luoja."

Voitko tunnustaa tuon asia todeksi? Jos voit, niin onko myös Poika yksin ainoa Jumala ja kaikkivaltias kaiken luoja? Jos voit, niin onko myös Pyhä Henki yksin ainoa Jumala ja kaikkivaltias kaiken luoja? Jos sanot, että jokainen on yksin ainoa Jumala ja kaikkivaltias kaiken luoja ja he ovat myös yhdessä sitä samaa, niin puhut ristiriitaisesti ja olet erehtynyt (eksynyt pois totuudesta). Silloin "isä EI ole YKSIN ainoa Jumala ja kaikkivaltias kaiken luoja", vaikka niin ensin "tunnustit" – vastoin totuutta, jos et kerran tarkoita sitä, mitä sanat aivan selvästi tarkoittavat.

"Jeesus kristus on ihminen järjellisine sieluineen ja ruumiineen (kokonansa ihminen henkeä, sielua ja ruumista myöten)".

Voitko tunnustaa tuon asian todeksi? Jos voit, mutta sanot Jeesuksen olevan alas taivaasta Marian kohtuun tullut iankaikkinen Henki ja Jumalan Poika ja Sana, joka on ollut ennen maailman luomista Jumalan tykönä, niin silloin et puhu totta vaan valehtelet: annat sanalle "ihminen" eri merkityksen kuin mikä sillä kuulijoiden mielessä ja ajatuksissa on. Sanot ihmiseksi "iankaikkista henkeä ihmisen

liharuumiissa", mutta ihminen ei ole "iankaikkinen henki liharuumiissa". Ihminen on kokonansa ihminen henkeä, sielua ja ruumista myöten. Jumalakin tarkoittaa sanalla "ihminen" vain "ihmistä" sen sijaan, että tarkoittaisi sillä jotakin muuta. Jos siis tunnustat, että Jeesus Kristus on ihminen, mutta tarkoitat sanalla "ihminen" jotakin muuta kuin mitä Jumala, enkelit ja ihmiset sillä sanalla tarkoittavat, niin valehtelet vastoin totuutta ja annat väärän todistuksen Jeesuksesta kristuksesta, meidän herrastamme, ja hänen isästään Jumalasta, meidän taivaallisesta isästämme.

Copyright 16.9.2016: Saa lainata muuten vapaasti, mutta ei taloudellisen voiton tekemiseksi. inri.fi sivuston julkaisija ja artikkelin kirjoittaja.